

GENEL BAŞKANIMIZ ALİ BABACAN'IN NİLÜFER İLÇE KONGRESİ KONUŞMASI

Deva Partisi'nin değerli genel merkez kurul üyeleri,

Bursa il teşkilatımızın, Nilüfer ilçe teşkilatımızın çok değerli başkanları,

Siyasi partilerin ve sivil toplum kuruluşlarımızın kıymetli temsilcileri,

Değerli muhtarlarımız,

Değerli ilçe başkanlarımız,

Değerli konuk il başkanlarımız,

Teşkilat mensuplarımız,

Sevgili Bursalı gönüdaşlarımız,

Ulusal ve yerel basınımızın kıymetli temsilcileri,

Ekranları başında ve sosyal medya hesaplarımızdan bizleri izleyen tüm vatandaşlarımız;

Hepinizi en içten duygularıyla selamlıyor, Nilüfer ilçe teşkilatımızın birinci olağan kongresine hoş geldiniz diyorum.

Değerli arkadaşlar,

Bursa'ya yaklaşık iki buçuk ay önce gelmiştik. İl kongremizi gerçekleştirmiştik. Kısa bir sürenin ardından yine Bursa'dayız. Yeniden buluştuk.

Bu iki buçuk ayda ülkemizin dört bir köşesine gittik. DEVA damlalarını yurdun her yerine yaymaya devam ettik.

Bu kısa süre içerisinde sadece ana başlıklarıyla,

Osmaniye’de, Ankara’da, Adana’da çok geniş katılımlarla il kongrelerimizi gerçekleştirdik.

Çanakkale Yenice’de, İzmir Torbalı’da, İstanbul Esenyurt’ta, Kadıköy’de, Beşiktaş’ta, Kilis merkez ilçede, Konya Meram ve Karatay’da ilçe kongrelerimizi yaptık.

Kayseri’de, Ankara’da, İstanbul’da çarşıda sokakta, pazarda halkımızla bir aradaydık.

Ekonomi ve finans eylem planımızı açıkladık. İstanbul’da yaptığımız bir lansman programıyla.

Üniversite öğrencileriyle, kadınlarla, meslek örgütleriyle bir araya geldik.

Dün de İstanbul’da PERPA’da esnafımızın sesine kulak verdik.

Bugün sabah saatlerinde Bursa’da yine küçük sanayi sitemizde hem kredi kooperatifiyle hem de esnafımızla buluştuk, dertleştik.

Ve işte bugün, 2,5 ay sonra yine Bursa’dayız. Arayı da açmaya hiç niyetimiz yok.

Kismet olursa, bir ay sonra yine buradayız ve Yıldırım ilçemizin kongresi vesilesiyle sizlerle bir arada olacağız.

Görüyoruz ki, DEVA Partisi bu şehre; tarihin, kültürün, tarımın, sanayinin, ticaretin ve elbette gençlerin kentine, bu güzel Bursa’ya, çok yakışıyor.

Bursa’ya en çok neden DEVA Partisi yakışıyor, biliyor musunuz?

Çünkü Bursa, bugünün işini yarına bırakanları sevmez. Bursa, lafa değil, icraata bakar.

Öyle, çok konuşanlardan, kuru hamasetle peynir gemisi yürütmeye çalışanlardan bir hayır gelmeyeceğini Bursa gayet iyi bilir.

İşte bizi diğer siyasi partilerden ayırıştıran en önemli nokta şu: Biz “Zamanı gelince bakarız” demiyoruz.

Seçimden sonraki ilk 90 günde ve ilk 360 günde neler yapacağımızı eylem planlarımızla ortaya koyarak, siyasi tarihimizde bir ilkin altına imza atıyoruz.

Şu anda bizim yaptığımız çalışmaya benzer bir çalışma devlet tarafında yok. Hükûmette yok. Bırakın yıllarca ileriye doğru sağlam bir program hazırlamayı daha burunlarının ucunu göremiyor bunlar. Daha yarın ne yapacakları konusunda fikirleri yok.

Her gün sayın Cumhurbaşkanı kalktığında aklına ne gelirse, gece yatmadan önce hangi kararnameyi imza ederse ülke onu görüyor, onu biliyor, öyle yönetiliyor.

Bizim ise kaybedecek vaktimiz yok arkadaşlar. Bizim boş tartışmalarla oyalanacak kadar serbest zamanımız yok.

Çünkü biz, siyaseti halkımıza, milletimize hizmet için bir vesile olarak gören bir siyasi partiyiz.

Milletimizin özgür ve zengin bir Türkiye'ye kavuşmak için kaybedecek bir saniyesi bile olmadığını çok iyi biliyoruz.

Hani Sayın Erdoğan "Muhalefet partilerinin projesi yok" diyor ya...

Kendisi haberleri sabah akşam partili medyadan dinlediği için, uydurulmuş gerçeklik dünyasından haberleri habire izliyor ve orada da bizim projelerimizi görmüyor tabii.

Kendisine tavsiyem sadece TRT, A Haber falan değil, onu izlemesin. Oralarda kuru hamaset var, gerçeklikten kopmuş bir dünya var.

Eğer sayın Erdoğan proje görmek istiyorsa buyursun, DEVA Partisi'nin internet sitesine, Youtube sayfasına ve bizim sosyal medya hesaplarımıza şöyle bir baksın.

Kendisine, çaktırmadan birö "stalkerlık" yapmasını özellikle tavsiye ediyorum. Biraz kopya çekip, memleket için hayırlı birkaç fikir edinmesi için çok faydalı olacaktır.

Hapsetti kendisini. Kendisini uydurulmuş gerçeklik dünyasına, Beştepe Harikalar Diyarına adeta hapsetti.

Değerli arkadaşlar,

Bildiğiniz gibi, yanı başımızda bir ülkenin, bir başka ülkeyi işgal etmeye başladığı günlere şu anda tanık oluyoruz. Çok ciddi bir konu bu.

Geçtiğimiz gece Rusya, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin tam da bu konuda toplantı yaptığı saatlerde, Ukrayna'yı işgale başladı.

Rusya, sadece uluslararası hukuk kurallarını ihlal etmekle kalmadı, kurallara dayalı, öngörülebilir bir dünya düzenine de karşı olduğunu, bu düzeni de bir bakıma bozmaya niyetli olduğunu ortaya koydu.

Biz DEVA Partisi olarak; bombalar, sirenler ve postal sesleriyle güne uyanan Ukrayna halkının, amasız ve fakatsız yanındayız.

Amasız ve fakatsız. İkirciksiz.

Çünkü birileri postal sesleri Doğu'dan gelince heyecana kapılıyor, çoktan tarihe gömülmesi gereken emperyal hayallerle yatıp kalkıyorlar, ülkemizin tarihi ittifaklarını da temelinden sarsmak istiyorlar.

Görüyoruz onları. Bugünler çok önemli bir sınav. Herkes kendi kişiliğini, duruşunu, niyetini açığa döküyor.

Ama bizim için aslolan ilkelerdir. DEVA Partisi, tepki vermek için kurşunu kimin sıkacağına bakmaz, postal sesleri nereden geliyor diye beklemez.

Uluslararası hukuku çiğneyen her kimse, onun karşısında durur. İlkelerine sıkı sıkı sarılır. Biz ilkeler ve değerler partisiyiz ve böyle devam edeceğiz.

Karadeniz, Avrupa ve Dünya, şu anda sonunu öngöremediğimiz bir yola giriyor. Sözde arabuluculuk rolünü üstlenen, ama ne hikmetse Afrika gezmesine çıkan Türkiye'nin cumhurbaşkanı, hâlâ Ukrayna ile ilgili net ve keskin tavrını ortaya koymadı.

Daha dün uçakta diyor ki "Ne Rusya'dan vazgeçeriz ne Ukrayna'dan". Bugün Cuma çıkışında başka bir açıklama yapmış. "NATO, bir şeyler yapmalı" diyor. Ya bir dakika Türkiye, NATO üyesi.

Öyle bir şekilde sunuyor ki, sanki Türkiye NATO'da değil, NATO ayrı bir şey. Kenara çekiliyor "NATO, bir şeyler yapsın" diye vatandaşımızın yine kafasını karıştırmaya çalışıyor.

Bu millet biliyor her şeyi. Ne oldu, sizin yandaş, partili basınınız demiyor muydu "Putin, Türkiye'ye gelecek" diye? "Arabulucu Erdoğan" demiyor muydu? Nerede arabuluculuğunuz? İşte savaş başladı.

Ortaya bir şey çıkmayınca da kenara çekiliyor "NATO, bir şey yapsın" diyor. "Avrupa bir şey yapmıyor" diyor. Ya sen ne yapıyorsun arkadaş?

Ben buradan soruyorum:

Herkes olası işgali beklerken, hazırlık yaparken, Türkiye ne yaptı?

Rusya-Ukrayna sorununda nasıl pozisyon alacağını Türkiye önceden belirlemedi mi? Bir stratejik çalışma yapmadı mı?

Bu konunun bu noktaya geleceği ihtimaline göre, farklı senaryolara göre Türkiye niçin hazırlık yapmadı?

Bizim vatandaşlarımızın Ukrayna'dan sağa salım tahliyesini sağlamak için savaşın çıkmasını mı beklediniz? Başka ülkeler günler önce tedbir aldı, günler önce adım attılar.

Geliyor bu iş geliyor... Geliyor. Biz ta bir ay, iki ay önce yaptığımız konuşmalarda hep uyardık. Bakın dedik, bu geliyor. Burada risk var.

Ta aylar önce yaptığım konuşmalarda Ukrayna-Rusya meselesinde aman ha dedim, bakın Montrö çok önemli. Hala önemli.

Eğer Türkiye, ikinci dünya savaşında bir zarar görmediyse, Türkiye, ikinci dünya savaşında bir bataklığın içine girmediyse o dönemde Montrö Anlaşmasını tavizsiz bir şekilde uygulamasının bunda çok büyük bir katkısı olmuştur.

Karadeniz'in kendi iç dengelerinin ve Karadeniz'e kıyıdaş olan ülkelerin istikrarı açısından Montrö Anlaşmasının bugünde harfiyen, tavizsiz uygulanması gereklidir.

Buradan hükûmete ben tekrar sesleniyorum. Sakın ha yalpa yapmayın. Uluslararası hukuku defalarca deldiniz, deliyorsunuz. Ama bu Montrö konusundaki hata, Allah Korusun, ülkemizin kendi istikrarına da Karadeniz'in etrafındaki diğer ülkelerin istikrarına da zarar verir.

Ben buradan bugünkü iktidara sormak istiyorum:

Ticari hatlar açıkken, ulaşım çok kolayken, bütün ülkeler kendi vatandaşlarını tahliye ederken, niçin etkin bir biçimde vatandaşlarımızı Ukrayna'dan ayrılmaya teşvik etmediniz?

Daha düne kadar uçuşlar vardı. Bizim orada öğrencilerimiz, vatandaşlarımız var. Şimdi karayoluyla dönün diye akıl verene kadar bir hafta önce söyleseydiniz. "Risk var, bir an önce gelin ülkenize, bir an önce güvenli bir bölgeye gelin" diye niye vatandaşlarımıza çağrıda bulunmadınız? Yazıktır, günahdır.

Gencecik öğrenciler var orada şimdi. Nereye sığınacaklarını, ne yapacaklarını, Türkiye'ye nasıl döneceklerini bilemiyorlar.

Gazetelerin tek tek manşetlerini belirledikleri, ünlülerin maske takıp kolbastı söylediği yarışmalarla uğraştıkları zamanı, Türkiye'nin dış politikası ve bölgemizin güvenliği için harcamayan bir yönetimle karşı karşıyayız. Geldiğimiz noktada durum bu.

Adını koyalım: Önünü göremeyen, yokuş aşağı yuvarlanan, kemer takmayan, hatta arabada kemer olmadığını bile fark etmeyen bir yönetim Türkiye'de şu an iş başında.

Bakın, ben bu ülkeye hem Dışişleri Bakanı hem de ilk Avrupa Birliği Baş Müzakerecisi olarak hizmet ettim.

Dışişleri Bakanlığım döneminde; 2 yılda tam 132 kere yurtdışı program yaptım. Dünyanın her yerine, her kıtaya.

2 yılda 202 Dışişleri Bakanı ziyaretine ev sahipliği yaptım. Böylesine yoğun bir diplomasiyle geçiriyorduk o günleri. İtibarımız, ekonomik gücümüz yerindeydi.

Ve o itibarın gücüyle, sözün gücüyle, dünyanın her yerinde olumlu rüzgarlar estiriyorduk.

Uluslararası alanda olmadığımız masa yoktu. Stratejik ve önemli tüm süreçleri ülkemizin çıkarlarına uygun olarak yürüttük.

2008 yılında Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne 192 ülkenin 151'inin oyuyla seçildik. Gizli seçim. Genel kurul salonunda her ülkenin temsilcisi bir oy pusulasına hangi ülkeyi seçtiğini işareti koyuyor, oy pusulasını katlıyor, zarfa koyuyor ve sandığa atıyor. Vicdaniyla kendisi arasında.

Gizli oy. Gönülleri kazanmadan bunu başaramazsınız. Gönülleri kazanmadan 192 ülkenin 151'inin oyunu alamazsınız. Yüzde 79 ya.

Tarihte ilk ve şu ana kadar da son. Birleşmiş Milletler kuruldu kurulalı Türkiye, ta yarım yüzyıl önce bir ülkeyle paylaşarak ve bir yıllığına seçilebilmiş. Ama ilk defa benim Dışişleri Bakanlığım döneminde Türkiye, tam dönem ve yüzde 79 bir oyla seçildi oraya.

Daha sonra bir kere daha denediler. Hezimet. 30 küsur tane oy çıktı. Berbat bir sonuç. Zannettiler ki "Biz, isteyince gene olur". Öyle değil işte, olmuyor.

Niçin bugün yeniden seçilemiyorsunuz? Koyun adaylarınızı da seçilin, görelim bakalım. Kim oy verecek size? Türkiye'nin dünyada itibarı mı kaldı?

Ne diyor? "Ben, imza atmasaydım olur muydu?" diyor. E at o imzayı da ekonomiyi düzelt. At o imzayı da Türkiye'yi yeniden Güvenlik Konseyi'ne seçtir, görelim bakalım.

Mümkün değil. Bir hayal artık hayal.

O dönemde uluslararası alanda olmadığımız masa yoktu. Stratejik ve önemli tüm süreçleri ülkemizin çıkarlarına uygun olarak yönetiyorduk.

Dürüst ve ehil kadrolarla birlikte, Türkiye'nin itibarına itibar kattık.

Hatta benzer bir süreç Rusya ile Gürcistan arasında yaşandığında çözümün parçası olduk. Etkin bir arabuluculuk görevi yürüttük.

2008'de biliyorsunuz Rusya-Gürcistan işgali başlamıştı. Rus birlikleri Tiflis'e 20 kilometre kala biz Moskova'daydık. Ertesi sabah Tiflis'te çok etkin ve ikna edici bir arabuluculukla, başka ülkelerin ve Avrupa Birliği'nin de gayretleriyle o dönemde sorunu çözdük.

Ruslar Gürcistan'dan çıktı ve şu anda hala Gürcistan diye bir komşumuz var. Ordusu olan, bağımsızlığı, dış politikası olan bir komşumuz var şu anda. Kolay değil.

Afrika'da falan değildik bakın, olay yerindeydik. Ve nihayetinde barışın tesisine katkı verdik.

Dış politikada güvenilir ve itibarlı bir ülke olmanın verdiği özgüvenle, sözümüzün gücüyle hareket ediyorduk. Sözün gücü...

Şimdi bugün bakıyorsunuz Ukrayna hızlı bir şekilde işgal ediliyor.

Rusya, uluslararası hukuku tanımayan, insanlık dışı adımlar atıyor. İktidar pasif birkaç açıklama ile süreci sadece şu anda izlemekle yetiniyor.

Bugün demiş ya "Herkes bir şeyler konuşuyor" diye. Hadi sen farklı bir şey konuş, farklı bir şey söyle, çöz. Dikkate mi alınıyor, ciddiye mi alınıyor sanıyorsunuz?

Bir gün 15 Temmuz'un, hain darbe teşebbüsünün destekçisi olmakla suçladığın ülkeyi sen ertesi gün devlet töreniyle karşılasan, bir gün terörün destekçisi dediği ülke ile öbür gün sarmaş dolaş olursan itibar olmaz. Kimse sözüne bakmaz. Bugün böyle konuşur, yarın başka konuşur derler sana.

Yakışmıyor arkadaşlar, yakışmıyor.

Bizim DEVA Partisi olarak pozisyonumuz çok net.

Biz, Ukrayna'nın siyasi birliği, toprak bütünlüğü ve uluslararası hukuktan kaynaklanan tüm haklarının kesinlikle korunması gerektiğini söylüyoruz.

Çözümün yolu kaba kuvvet değil, müzakeredir.

Hem bölgemiz hem de tüm dünya için son derece kaygı verici bir süreçten geçiyoruz.

Türkiye için de kaygı verici bir sürecin olduğunu kimse unutmasın. O içimizdeki Doğu'dan gelen postal seslerine alkış tutanlara sesleniyorum. Aklınızı başınıza alın diyorum. Biraz tarih okuyun diyorum.

En çok da Ukrayna halkının, çoluk çocuk milyonlarca insanının hayatını etkileyen bir süreçten geçtiğimizi unutmamalıyız.

Türkiye, Ukrayna'daki savaşa karşı çözüm için, çözümden yana taraf olmalı; kriz derinleşmeden, daha ağır kayıplar yaşanmadan, çatışmalı sürecin sona erdirilmesi için çalışmalıdır.

Bunu yaparken de mümkün olduğunca geniş bir uluslararası iş birliğiyle bunu yapmalıdır. Uluslararası bir birlik, beraberlik ve sağlam bir duruş içerisinde çözüm aramalıdır Türkiye.

Değerli arkadaşlar,

Bu uyarıları ısrarla yapmak gerekiyor.

Çünkü, bu zamana kadar Türkiye'nin pek çok alanda zamanında tedbir almamasının, yanlış dış politika tercihlerinin faturası maalesef çok ağır oldu. Hala bedel ödedik, ödüyoruz.

Ülkemizi ağır bir krizin ve yalnızlığın içine soktu bu; yalpalar, gelgitler, U dönüşleri.

Daha kendisi Davos'ta "One minute" demekle övünmüyor muydu? Davos'ta one minute diyen Erdoğan, şimdi İsrail'in Cumhurbaşkanı'nı ağırlıyor değil mi? Gelecek işte... Biraz tutarlı olun ya.

Ey İsrail diyorsunuz, One minute diyorsunuz, şimdi de devlet töreniyle ağırlayacaksınız burada. Ne değişti?

Ben sormak istiyorum. Sizin one minute dediğiniz günden bugüne ne değişti? Hangi konuda bu ülke sizin tezlerinize yaklaştı? Hangi konuda görmek istediğiniz gelişmeler yaşandı ki bu tutumu değiştiriyorsunuz? Bir çıkın açıklayın.

Eğer o günkü one minute sadece ve sadece iç kamuoyuna verilmiş bir mesaj ise, dışarıdan düşman üreterek, dışarıdaki düşmanı göstererek içeride bir destek konsolidasyonu yapmaya çalışacaksınız gelin onu açıklayın.

Yok, bu ülke, o gün gördüğünüz bazı yanlışları, hataları düzelttiyse o zaman çıkın onu açıklayın. Böyle bir şey olur mu? Bu kadar vurdumduymazlık, bu kadar U dönüşü olur mu? Bu kadar yalpa yapılır mı dış politikada?

Biraz tutarlı olun. Hani hep diyor ya "Dik durmak lazım". Ben buradan şimdi söylüyorum kendisine. Kendi ifadesiyle söylüyorum. Biraz dik durun ya. Ya da açıklayın, dik durmuyorsanız, bu taraftan bu tarafa eğilip bükülüyorsanız bunun sebebini açıklayın.

Deyin ki "Ya şöyle oldu, kusura bakmayın, hata etmişiz". Ya da deyin ki "Bu ülke pozisyon değiştirdi, bu ülke artık güzel şeyler yapıyor. Bu ülke artık Filistinli kardeşlerimizin hakkını, hukukunu koruyor. Yanlışlardan vazgeçti, ben de onun için Türkiye'de bu ülkenin cumhurbaşkanını ağırlıyorum" deyin.

Ya da deyin ki "Ben o zaman hamaset yapmak zorundaydım. Ancak öyle destek topluyordum. Bu ülkeyi düşman ilan ettim. Şimdi döndüm menfaatimiz bugün bu tarafta, dost ilan ediyorum" deyin. Bir şey açıklayın.

Değerli arkadaşlar, dünyanın en büyük 21. ekonomisi şu anda Türkiye. Küçülmüş haliyle bile dünyanın en büyük 21. ekonomisiyiz.

Avrupa'nın en büyük nüfusuna sahibiz. Avrupa'nın en büyük topraklarına sahibiz. Avrupa'nın en büyük tarım arazilerine sahibiz. Bu koskoca ülke böyle yönetilmez. Böyle yalpalayarak yönetilmez. Böyle gelgitlerle yönetilmez. Böyle yaparsanız kimse sizin sözünüze saygı duymaz, itibarınızı kaybedersiniz.

Değerli arkadaşlar, bütün bunlar oldu, oluyor ama artık şurada günler de sayılı. Seçim ister şu önümüzdeki ilkbaharda olsun ister sonbaharda olsun ister gelecek sene zamanında olsun. Fark etmez, biz geliyoruz inşallah geliyoruz... Hiç şüpheniz olmasın.

En kısa zamanda emaneti teslim alarak, her alanda girilen maceralara bir dur diyeceğiz.

İktidar partisi üyelerinin, işi bırakıp emekli olduğunda yerleştiği bir kasabaya dönen Dış İşleri Bakanlığı'nı, liyakatli kadrolara teslim edeceğiz.

Dış ilişkilerde kabadayılığa, fevriliğe ve hamasete son verip, ehliyet, liyakat, nezaket ve diplomasi gibi olmazsa olmaz ilkeleri işleteceğiz.

Silahlı kuvvetlerimizin gücünü, caydırıcı bir güç olarak artıracak, itibarın ve sözün gücünün en az askeri güç veya ekonomik güç kadar kıymetli olduğunu bileceğiz.

Silahlı kuvvetlerimizin gücü, caydırıcı güçken çok kıymetlidir ama o gücü kendi şahsi sıkışıklıklarınızı gidermek için test ettiriyorsanız, bu ülkeye çok büyük zarar verir. Ülkemizin uzun vadeli çıkarlarına çok büyük zarar verir.

Demokratik gerileme dönemine biz bir noktayı koyacağız ve tam demokrasi yönünde emin adımlarla hep beraber ilerleyeceğiz.

Özgürlükleri tesis edeceğiz. Önce özgürlüklerle başlayacağız.

Bu sayede, iktidarımızın birinci döneminin sonunda, yani ilk 5 yıldan bahsediyoruz, Türkiye'yi şu anda içinde yuvarlanmış olduğu orta gelir tuzağından kurtarıp, yüksek gelirli ülkeler grubuna yükselteceğiz.

Bunu yaptık, yine yaparız. Daha iyisini yaparız.

Biliyorum, iş yine başa düşecek. Nasıl 2001 krizinden sonra iş başa düştüyse, nasıl 2008-2009 krizinden sonra iş başa düştüyse bu krizden sonra iş başa düşecek biliyoruz. Onun için hazırlanıyoruz. Onun için her alanda detaylı hazırlıklar yapıyoruz.

Değerli arkadaşlar,

Bu noktada bir hakikatin altını çizmek istiyorum.

Ülkemizin parlak yıllarında, ekonomiden hukuka, dış politikadan tarıma kadar her alanda elde ettiği tüm kazanımlarda, Türkiye'nin Avrupa Birliği sürecinin çok büyük katkısı oldu.

Avrupa Birliği meselesi, çok önemli bir mesele. Bu hükûmet yıllarca "Ey Batı" dediği için, Avrupa Birliği'ne karşı her türlü söylemi, iç siyasette kendisine destek veren gittikçe azalan kitleleri konsolide etmekte kullandığı için maalesef toplumumuzun bir kesimin de bu Avrupa Birliği kavramıyla ilgili yanlış algılar oluştu.

Bakın, Avrupa Birliği yolculuğu demokratikleşme, insan hakları ve özgürlükler demek. Özü budur.

Avrupa Birliği demek, hayatın her alanında standartların yükselmesi demek.

Ha, Avrupa Birliği'nden bize yönelik engelleme girişimleri oldu mu? Oldu.

Avrupa Birliği ülkeleri kendi özgüvenlerini yitirdiğinde bu sefer kendi iç kamuoylarına zaman zaman Türkiye'yi düşman olarak gösterdiler mi, gösterdiler.

Bazen iç siyasette sıkışan, dışarıda düşman arıyor. Şu anda bu hükûmetin yaptığı gibi. Avrupa'da da oluyor. Hangi ülke zayıflasa bazen göçmenleri suçluyor, bazen NATO'yu suçluyor, bazen Avrupa Birliği'ni suçluyor.

Bugün Avrupa Birliği'ne üye olup, Avrupa Birliği bayraklarını indiren ülkeler var, biliyor musunuz? Sürekli Avrupa Birliği'nden her sene her sene bağış alıyorlar, kredi de değil. Nakit yardım. Fakat kendi başarısızlıklarını dışarıya fatura etmek için "Avrupa Birliği bize yük. Onun için bayrağını indiriyoruz".

Ya kardeşim indiriyorsun da hesap ortada. Milli gelirin yüzde 3'ü, 4'ü kadar her sene bağış alıyorsun. O parayı Avrupa Birliği kesse ortada kalacaksın. Ekonomin küçülecek.

Ama ne yapıyor? Hamaset, hamaset. Hastalık bu maalesef. Siyasetteki en büyük hastalık. Korkularla yönetmek.

Biliyorsunuz iki türlü siyaset var. Bir; ümit siyaseti. Bir; korku siyaseti. Ümit siyaseti ne demek? Daha iyi bir gelecek vaadiyle ülkeyi yönetmek demek. Yani yarınlar bugünlerden daha iyi olacak ve biz bunu yaparız diye gerçekçi bir olumlu ve ümitli bir beklenti oluşturarak siyaset yapmak demek.

Korku siyaseti ne demek? Bir şeylerden korkacaksınız. "Bak, Türkiye geliyor". Avrupa açısından söylüyorum. "Bak, Avrupa Birliği bize yük oluyor" ya da Türkiye'de haftanın düşmanı panosu var Erdoğan'ın değil mi? Beştepe'ye asmış, oradan da bütün yandaş basın haber haline getiriyor. "Bakalım diyor cumhurbaşkanı bu hafta haftanın düşmanı panosuna kimi yazacak?"

Bir bakıyorsunuz haftanın düşmanı panosunda Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri var. Ertesi hafta bakıyorsunuz hemen süngerle siliyor. Bir sivil toplum kuruluşu var, diyelim ki Türk Tabipler Birliği.

Haftanın düşmanı panosunda bazen bir başka ülkenin devlet başkanı yazıyor. Haftanın düşmanı panosuna bazen bir sanatçıyı yazıyor. Geçen gördük işte, sanatçı yazdı. Dedi "Düşman bu şimdi de". Artık bu hükümet, bu ülkeyi sadece korkularla yönetiyor. Sadece korku siyaseti ile yönetiyor. Dikkat edin, başka ellerinde bir argüman yok, Türkiye ile ilgili, yarınlara ilgili bir tane çözümleri var mı?

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine geçtik geçeli ülkede ekonomi sürekli kötüye gidiyor mu, gidiyor. Enflasyon sürekli artıyor mu, artıyor. Faizler sürekli artıyor mu, artıyor. Ne oldu? Hani bütün yetkiyi elinde toplayınca her şeyi çözecekti? Ne oldu?

Yapamıyor, yapamayınca da korku siyaseti üretiyor. Sürekli korku siyaseti. Bakın, değerli arkadaşlar, Türkiye'nin Avrupa Birliği süreci, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne sunduğu bir şey değil. Türkiye'nin Avrupa Birliği süreci demek Türkiye'nin Avrupa Birliği standartlarına ulaşmayı hedefleyip hem demokrasi hem ekonomide ülkeyi o standartlara ulaştırma çabası. Başka bir şey değil.

Biz kendi kültürümüzle, kendi kimliğimizle, benliğimizle Avrupa standartlarına yükseleceğiz. Kendi kimliğimizden, varlığımızdan, kültürümüzden, tarihimizden 1 milim, 1 gram bile taviz vermeden bu standartlara yükseleceğiz. Bunu başaracağız ama eğer sağlam bir standart kendimize koymazsak sağlam bir dış hedef kendimize koymazsak o zaman ülkenin ne hale geldiğini görüyoruz.

Ne dediler? İki lafın başı: Millî, yerli. O iki tane çok değerli kavramı maalesef değersizleştirdiler, sıradanlaştırdılar. Millî paramızın, yerli paramızın pul olduğunu görüyorsunuz.

Millî ve yerli diye üzerini örtmeye çalıştıkları her türlü yanlış izliyorsunuz. Hele hele Türk Tipi Başkanlık Sistemi diye sunmaya çalıştıkları sistemin ülkeyi ne hale getirdiğiniz herhalde yaşıyorsunuz değil mi?

Niye Türk tipi diyor? Çünkü ucube bir şey. Başka bir şeye benzemiyor. Başka ülkedeki başka bir sisteme de benzemiyor. Onun için Türk Tipi Başkanlık Sistemi diyor.

Gerçekçi olmak zorundayız. Bizim tarihimiz, kültürümüz çok çok değerli. Biz Türkiye'yiz. Hep beraber Türkiye'yiz ve Türkiye olarak Avrupa Birliği standartlarını hedefliyoruz. Bunu Avrupa Birliği için yapmayacağız. 84 milyon vatandaşımız için yapacağız. 84 milyon vatandaşımızın refahı, mutluluğu için yapacağız ve bunu da korkmadan konuşacağız.

Bugün bakıyoruz gençlerimize yüzde 70-80 kendilerine yaşayacak başka bir ülke arıyorlar. Şöyle Doğu'ya doğru baktığımızda gençlerimizin gitmek istediği bir ülke var mı? Hatta şöyle Atlantik ötesine de artık pek gitmek istemiyorlar. Diyorlar ki Trump döneminden sonra Amerika'da ne olacağı belli değil. Çünkü insan, insan olarak artık kıymetli değil. Onu görüyorlar.

Nereye gitmek istiyor gençlerimiz? Ağırlıklı olarak artık Avrupa'da okumak, orada çalışmak istiyorlar. Niye? Çünkü 28 ülkenin beraberce bir araya gelip oluşturduğu ortak bazı değer ve ilkeleri var. Bir ortak akıl ürünü, bir standartlar var. Hayatın her alanını etkileyen standartlar bunlar. Şu soluduğumuz havanın kalitesinden tutun içtiğimiz suyun kalitesine kadar, oturduğunuz koltukların kumaşının kalitesinden tutun elektriğin frekansının kalitesine kadar hayatın her alanını etkiliyor.

Demokrasinin kalitesini etkiliyor. Temel hak ve özgürlüklerin uygulanma derecesini belirleyen standartlar bunlar. Biz bunlardan korkmuyoruz. 100 bin sayfalık müktesebat var, 33 fasıl. Tam 3 yıl uğraştım ben o işlerle. Detaylı çalıştık. Korkacak hiçbir şey yok. Türkiye sadece ve sadece bu süreçten istifade eder, başka hiçbir şey olmaz. Korkacak hiçbir şey yok.

Türkiye'nin insan haklarına dayalı gerçek bir hukuk devleti olması ve vatandaşlarımızın refah seviyesinin yükselmesi bizim için Avrupa Birliği kriteri falan değildir arkadaşlar. Bunlar Türkiye kriterleridir. Biz bunu kendimiz için yapıyoruz. Bunun içindir ki Avrupa Birliği müktesebatının Türkiye için bir stratejik hedef olması gerektiğini söylüyoruz. Kimse kimseyi kandırmasın. Kimse olmayan şeylerle vatandaşlarımızı da korkutmasın.

Çünkü bazen bu tartışmaya giriyoruz "Ya bir anlat diyoruz, sen bu Avrupa Birliği'ni bana anlat, neden korkuyorsun?" Argümanları sıralıyorlar, hepsi yanlış, hepsi hurafe. Kulaktan kulağa yayılmış gitmiş bir yerlere. Böyle bir şey yok. Dersine iyi çalışmak lazım. Sağlam ve doğru bilgiye sahip olmak lazım. Sağlam ve doğru bilgi ışığında bir kanaat oluşturmak lazım. Açıp biraz okumak lazım. "Ee o falanca öyle söyledi". Okuma yazma biliyorsan biraz açık kaynakları okuyarak, bilene sormak lazım. İşi bilene sor.

Biz bu ülkedeki gençlerin, kadınların ve tüm vatandaşlarımızın Avrupa standartlarında bir refah düzeyine layık olduğuna inanıyoruz. Onun için Avrupa Birliği diyoruz. Avrupa Birliği bizi alsın, almasın hiç önemli değil. Kendileri bilir. Ama onları bir hedeflesin, o standartları bir yükseltsin. Güçlensin ekonomisi ile özgürlüğü ile, özel sektörü ile, sivil toplumuyla, devletiyle, şöyle bir güçlensin. Zaten onlar diyecek "Ne olur gelin, bize üye olun. Siz bize güç katacaksınız" diyecekler.

"Türkiye, yük olmaya değil, yükü almaya gelecek" diyecekler. O noktaya ulaşacak inşallah Türkiye. Bunu yapacağız. O noktada biz bakacağız. Üye olalım mı olmayalım mı? Dur bakalım, bunlar istiyor ama bizim faydamız var mı, çıkarımız var mı? O noktada bizim de kararımız olacak kuşkusuz ama o noktaya kadar standartların yükselmesi gerekiyor.

Bu stratejik hedefle kararlı ve büyük emin adımlarla yürümek zorundayız. Bakın, Avrupa Birliği'ne üye ülkelerle Türkiye arasındaki vize uygulamasının kaldırılması için çalışacağız. Türkiye bir dönem buna çok yaklaştı. Birkaç konu kalmıştı inanın.

Biz istiyoruz ki 21. yüzyılın Türkiye'sinde bizim vatandaşlarımız, vize kuyruklarında artık beklemesin. Ben bundan hicap duyuyorum. Gidiyorlar havaalanına, vize kuyruğu. "Gir şuraya". Öbür tarafta insanlar üstün geçişli şerit gibi akıyor, bu tarafta bizim vatandaşlarımız kuyrukta. Bu vizeyi almak için Türkiye'de zaten ayrı bir kuyruğa girmek gerekiyor. Bazen aylarca beklemek gerekiyor. Yazık değil mi?

Türkiye Cumhuriyet vatandaşı olan herkese kapıların açılacağı ve vatandaşlarımızın Avrupa'da serbestçe dolaşacağı bir dönemi hedefliyoruz biz. Bizim vatandaşlarımızın bunu hak ettiğini düşünüyoruz.

Bu kapsamda ayrıca arkadaşlar, Gümrük Birliği'ni de hizmet, kamu alımları ve tarım sektörlerini de kapsayacak şekilde genişletmek zorundayız. Çünkü şu anda Gümrük Birliği biliyorsunuz sadece sanayi ürünleri ile ayakta. Bizim taahhüt firmalarımız, taahhüt şirketlerimiz gidip Avrupa'da kamu alımları ihalesine giremiyor.

Ne yapıyorlar? Türkiye içerisinde bir şeyler yapmaya çalışıyorlar. Halbuki Gümrük Birliği, kamu alımlarını kapsadığı anda koskoca Avrupa pazarı bizim bütün firmalarımıza açılacak. Fransa'da, herhangi bir yerde ihale açıldığında

bizim firmamız orada o ihaleye girecek. Malını, ürününü, hizmetini satabilecek. Çok önemli bu.

Hizmetlerde, bizim mühendislik firmalarımız, hizmet üreten firmalarımız gidip Avrupa'nın her yerinde serbestçe iş yapabilecekler. Bunun Türkiye'ye, ekonomimize, istihdama ne kadar büyük bir faydası olacağını düşünebiliyor musunuz?

Ve inanın bu iki konu da çok yakın konular. Çok uzak değil. Sıkı bir çalışma, güven ve itibarlı bir hükümet, oturup karşı tarafla "Arkadaş bu kazan-kazan". Biz pastanın payını daha çok alalım diye uğraşmıyoruz. Pastayı büyötmeye çalışıyoruz. Çünkü Türkiye'nin tam bir Gümrük Birliği'nde olduğu Avrupa daha büyüyecektir. Daha büyük bir pasta da olacağız hep beraber. Kazan-kazan zaten bu demektir.

Kazan-kazan ne demek? Aynı büyüklükteki pastadan ben daha büyük payı alayım, sen daha küçük payı al değil. Kazan-kazan demek, pastayı büyötmek demek. Herkesin istifade etmesini sağlamak. Bu mümkün. Bunu yaptık, daha iyisini inşallah yaparız.

Türkiye'ye doğrudan yatırımları çekecek, ülkemizin bir üretim ve hizmet üssü olmasını biz bu şekilde sağlayacağız.

Hizmet ve tarım sektörlerinde rekabet gücümüzü artıracacağız.

Rekabet yoksa rehavet oluyor. Bir tatlı yarış olacak. Tabii ki geçiş sürecinde üreticilerimizin arkasında olacağız, çiftçimizin arkasında olacağız. Tabii ki o yeni döneme herkesin rahatlıkla ayak uydurması için çok iyi destek, teşvik programları uygulayacağız.

Ama şu anda Avrupa'nın en geniş topraklarına ve en geniş tarım alanlarına sahip ülkemizde, tarımın geldiği içler acısı duruma hem çok üzölüyoruz hem de çok kızıyoruz. Sürekli sürekli daha çok dışarıdan ithalata bağımlı kalan bir ülke haline geldik. En temel tarım ürünlerini ithal ediyoruz.

Tarımda ithalata bu kadar bağılı olmaya akıl sır ermiyor gibi görünüyor. Ama ben basit bir sebep var, onu söyleyeyim. Çünkü bizim çiftçimizin sesi Külliye'ye ulaşmıyor. Sebep bu.

Külliye'ye ulaşan kim? Bu ülkenin Cumhurbaşkanıyla cepten cebe konuşan kim? Tarım ürünlerinin büyük miktarda ithalatını yapanlar var ya o lobiler var ya onlar ulaşıyor. Öyle şeyler öneriyorlar ki "Ya ithalat ne olacak yani kardeş dünyada mal mı yok yani. Bulamadıysan getiririz, dağıtırız, merak etme. Ne kadar ton buğday istiyorsan hazır. Pamuk istiyorsan hazır".

İşte o az sayıda ithalatçı Külliye'ye seslerini duyuruyor ama bizim çiftçimiz, tarımla uğraşanlarımız duyuramıyor. Sebep bu kadar basit inanın. Çiftçimizin sesini duysa Ankara, Türkiye'deki tarım bu noktaya gelmez.

Tabii biz bu tür durumlarda sadece durum tespiti yapmıyoruz. Sadece şikâyet etmiyoruz. Tek tek hazırladığımız çözüm önerilerimizle, iktidara yürüyoruz. Sadece şu kötü, bu kötü değil. Ne yapacağımızı hazırlıyoruz.

Ve ilk açıkladığımız eylem planı tarım konusu. Geçen sene haziran ayında. Sekiz ay oldu. Sekiz ayda tarım eylem planımızla ilgili -ki 56 madde var orada tam-bugüne kadar çok şükür bir tane bile eleştiri almadık. Kimse demedi ki "Şunu yanlış yapmışsınız kardeşim siz tarımdan anlamıyorsunuz" falan demedi kimse.

Okuyan ve inceleyen herkes dedi ki "Bunlar çok doğru tespitler, gerçekten yapılması gereken şeyler" dediler. Bu önemli. 56 madde, seçime kadar öneriler gelir, 60 olur, 70 olur. Güzel, iyi önerileri ekleriz, çoğaltırız. Hiç sorun değil ama birilerinin de bu memleket için bu hazırlığı yapması gerekiyor. İşte onu biz yapıyoruz şu anda.

Her alanda. Eğitim Eylem Planımız geliyor bakın, 100 madde. Bunun aşağı yukarı yarısı üniversitelerle ilgili ki önce onu açıklayacağız. Önce üniversiteler. Arkasından da 3-18 yaş için eylem planımızı açıklayacağız.

Doğa Hakları ve Çevre. Çok önemli bakın, Bursa. Bu güzelim Bursa sanayinin, betonlaşmanın çok büyük acısını çekiyor. Doğa Hakları ve Çevre Eylem Planımız geliyor. Tamamıyla hazır, yakında açıklayacağız.

Yerel Yönetimler ve Şehircilik Eylem Planımız geliyor. Tamamen hazır, yakında açıklayacağız.

Bütün bunlar çok detaylı çalışmalar ama bunlar ancak işi bilenlerim yapacağı çalışmalar. Bilmeyenler yapamaz. Haberleri bile olmaz. Ne yapması gerektiği konusunda fikirleri yoktur. Onun için bizim üzerimizde şu anda çok büyük bir sorumluluk var. Ama bu sorumluluğu sonuna kadar yerine getiriyoruz.

Tarım Eylem Planımızı bütün ayrıntılarıyla paylaştık ama Bursa aynı zamanda bir tarım şehrimiz olduğu için şöyle ana başlıklarını sizlere tekrar hatırlatmak istiyorum.

Gübre maliyetinin tam yarısını, devlet olarak biz üstleneceğiz. Gübre kaç para ise yüzde 50'sini devlet verecek. 100 lirayla 50 lirası devletten. 8 bin lira ise 4 bin lirası devletten. Bunu devamlı bir destek mekanizması olarak uygulayacağız.

Tarımda kullanılan elektriği, çiftçimize özel düşük bir tarifeye sunacağız. Daha bugün Cuma namazı için camiye yürürken geldi bir çiftçimiz hem konuştuk hem dertleştik. Dedi "Bir elektrik faturası geldi, iki buçuk kat. İki buçuk kat. Düşünebiliyor musunuz? Elektrik için özel, düşük bir tarife. Çiftçimizin kullanacağı elektriğin sayacı ayrılacak, o pompalamada, kuyuda ya da basınçlı sistemde kullanılan elektriğin düşük, özel bir tarifesi olacak.

Oldukça yüksek bir üretim ve ihracat potansiyeli olan iyi tarım ve organik tarım uygulamalarına özel teşvik getireceğiz. Ve bunların özellikle genç çiftçilerimizin istifade etmesi, kullanması, öğrenmesi gereken bir alan olarak önünü açacağız.

Çiftçimizin birikmiş borçlarını iki yıl ödemesiz uzun vadeye yayacağız. İki yıl hiçbir ödeme yok, geri kalan da uzun vadeye. Faizleri de tabii sıfırlayacağız.

Çiftçimizin işini çevirmek için ihtiyaç duyduğu finansman neyse de onu da yeni bir kredi hattı olarak ayrıca açacağız. 2003'te yapmıştık. Hatırlayan hatırlar belki ama bir yandan eski borçları adil bir şekilde zamana yayarken küçük taksitler halinde, bir yandan da yeni kredi imkanlarıyla tarımı ayağa kaldırmıştık. Aynısını Halk Bankası'nda esnaf için de uygulamıştık.

Ziraat Bankası'nı nihayetinde yeniden çiftçinin bankası yapacağız.

Ziraat Bankası'na hem sektör hem de konsantrasyon riskleriyle ilgili limit ve kriterler getireceğiz. Adı Ziraat Bankası ise öncelik çiftçi olacak çiftçi. Öncelik tarım olacak.

Çiftçimiz ve esnafımız kredi borçlarının altında ezilirken, kamu bankalarının kuruluş felsefesinin dışına çıkıp, medya sektörünün hükümetin lehine çalışacak şekilde el değiştirmesi amacıyla kullanılmasını önleyeceğiz. Aslı bu, kilit bu.

Beştepe'deki ithalat lobisinin Türkiye'ye vurduğu zincirleri birer birer kıracağız.

Tarımda destekleri henüz ekim-dikim olmadan açıklayacağız. Ve hasadın olduğu anda da desteğin ödemesini yapacağız. Şu anda biliyorsunuz, ekim-dikim oluyor, hasat yapılıyor destek sonradan açıklanıyor. Ödeme de bir sene sonra yapılıyor. (Gelen sesler üzerine) İki sene mi şimdi? Bak işte o da yatmadı.

Şu andaki tarım bütçesi ne kadar biliyor musunuz, bu senenin tarım bütçesi? 27 milyar. Peki bu yılın faiz bütçesi ne kadar? 240 milyar. Hani faizle mücadele edecekti.

Ne diyordu? "Yüksek faiz, yüksek enflasyon vatana ihanettir" diyordu değil mi? Kendi ifadesi. Onun için burada söylüyorum. 240 milyar sadece faize ödenek var bu yılın bütçesinde tarımın bütün desteği bakın; mazot, gübre, kredi sübvansiyonu... Hepsi dahil bu rakamın içerisine. Topla topla 27 milyar. Sadece faiz 240 milyar.

Bu ülkede tarım düzeler mi? Bu ülkede çiftçinin yüzü gülebilir mi? Üstelik bu 240 milyar yetmeyecek niye biliyor musunuz? Bir de şimdi ne yapıyorlar, harıl harıl bu kura endeksli mevduat hesabını yönlendiriyorlar insanları.

Bu ne demek? Sadece ben faiz ödemiyorum diyecek. Kur artarsa aradaki kur farkını da biz size ödeyeceğiz diyecek. Kur farkını da dönüp bu faiz ödeneğinde ödeyecek. 240 milyar yetmeyecek.

Buradan tekrar tekrar çağrı yapıyoruz. Bakın, daha doğmamış çocukları borçlandırıyorsunuz diyoruz. Rahmetli Özal'ın ta 1989'da bitirdiği ve gelecek nesillere "Aman gençler sakın bu ülkeyi bir daha böyle bir hataya düşürmeyin" dediği o günkü döviz çevrilebilir mevduat, bugünkü kura endeksli mevduat, aşağı yukarı aynı şey.

40 sene sonra yeniden aynı hatayı yapıyorlar. Rahmetli Özal demiş ki "Bu kadar yıl, onlarca yıl bu ülkede enflasyon yüksek ise bunun en önemli sebebi bu dövize çevrilebilir mevduat hesapları oldu" demiş ta zamanında, 89 yılında rahmetlinin söylediği şeyler.

O günkü basın arşivlerinden çıkarttık bunların hepsini. Hatta o günkü basın arşivlerinde bir de ne diyor. Enteresan, dövize çevrilebilir mevduat hesabıyla ilgili. Diyor ki "Bu dövize çevrilebilir mevduat hesabı var ya kendini uyanık zannedenlerin dalaveresidir" diyor. Kendi ifadesi.

40 sene sonra, ta o dönemin hatasını şu anda devam ettiriyorlar. Yeniden açtılar o kapıyı.

Üstelik televizyon reklamlarıyla yapıyorlar. Çıkıyor Cumhurbaşkanı her hafta rakam açıklıyor. İyi bir şeymiş gibi. Şu kadar milyar liraya çıktı hesap diyor. Ya o hesap yükseldikçe sen daha çok faiz ödediğin yetmiyor gibi bir de o hesapları tutacaksın kur farkı ödeyeceksin.

Bütün tarıma ayrılmış 27 milyar, faize 240 milyar ayırmışsın o da yetmeyecek üzerinde bir de kur farkı ödeyeceksin. Sebep ne? İşte Türk lirasında banka hesabı olanlar mağdur oluyormuş kur yükseldikçe.

Bizim çiftçimiz kur yükselince daha yüksek fiyata mazot alıyor mağdur olmuyor, bizim çiftçimiz kur yükselince elektriği daha fazlaya mal ediyor mağdur olmuyor, bizim çiftçimiz kur yükselince ilaca, tohuma daha fazla para veriyor mağdur olmuyor da banka da Türk lirası mevduatı olan mağdur oluyormuş, "Al ben sana farkını vereyim" diyor. Yaptığı bu.

Gerçekten ayıp. Akıl, hayal almıyor. Ve hep söylüyorum: Bilmiyor. Sorun orada, bilmiyor. Bilmediğini de bilmiyor. Bilenlerle de çalışmıyor. Onun sonucunda da bu memleket gittikçe batıyor, batıyor, batıyor.

Kişi başına düşen milli gelirimiz, 2013'ten bu yana sürekli azalıyor. 12.500 doları bir gördük 2013 yılında. 2013'ten bu yana 2014, 2015, 2016, 2017, 18, 19, 20, 21, 22... Her sene milli gelirimiz düşüyor. Her sene dolar bazında fakirleşiyoruz. Yazıktır, günahdır. Bu ülke buna layık değil.

Tarımla ilgili bitmedi arkadaşlar. Bakın, ne yapacağız?

Tarım sektöründe önemli bir atılım yaparak, tarım ile teknolojiyi üretimden pazarlamaya kadar her aşamada buluşturacağız.

Tarımda modern ve teknolojik yatırımları da destekleyeceğiz.

Biliyorsunuz, bizim açıkladığımız 4. eylem planı, Yarına Atılım Eylem Planı, dijital dönüşüm ve teknoloji ile ilgiliydi. Genel başkan yardımcımız Burak Dalgın Bey, hemşerinizi biliyorsunuz Bursalı, güzel bir ekiple çok iyi bir çalışma yaptı. Ve onu İstanbul'da tanıttık. Dijital dönüşüm ve teknoloji, tabii sadece tarımda değil her alanı etkileyen bir konu. Hayatın her alanını. Ve onunla ilgili 40 maddelik çok sağlam, ayağı yere basan bir eylem planı açıkladık.

Tarımda da teknoloji çok önemli, verimi artırmak için. Bilerek, bilinçli bir tarım. Teknolojiye ve yeniliğe açık bir tarım, aynı zamanda çok verimli bir tarım. Aynı zamanda çiftçimizin gelirini artıracak, yüzünü güldürecek bir tarım.

Verimliliği artırmak amacıyla tarımsal üretimde drone, robot gibi mutlaka yeni teknolojileri kullanmak zorundayız ve sensörle toplanan verilerle toplanan verilere dayanan ki toprağın neminden tutun da hava sıcaklığına kadar, toprak altı sıcaklıktan tutun da topraktaki önemli maddelerin kompozisyonu da kadar bunların hepsini sensörlerle ölçmek mümkün. Sekiz, dokuz ölçümü sürekli tarlada yapmak mümkün, koyacağınız sensörlerle. Ve çok büyük verimlilik sağlıyor.

Tarlanın hangi bölgesine ne kadar ne gerekiyorsa onu uygulayabiliyorsunuz. Kaynakları çok dikkatli kullanabiliyorsunuz. Çok geniş bir alan ama bunu önce devletin bilmesi lazım. Devleti yönetenlerin bilmesi lazım. Ve bu teknolojileri destekleyecek bir tarım politikası lazım. Aksi halde olmaz.

Bizim çiftçimiz kendi çabasıyla bir yere kadar. Önce devletin bir planlı programı lazım. Devletin bir tarım politikası lazım. Şu anda o yok. Bir tarım politikası yok bu ülkenin arkadaşlar. Sorunun da tam özünde bu var. Bir tarım politikası yok.

Tarım arazileri üzerine inşaat yapılmasına da artık müsaade etmeyeceğiz. O defteri kapatacağız. Çünkü bu konuya uzun vadeli bakmak zorundayız. Bizim tarladan imar geçti iyi para etti, bireysel bazda belki geçici faydaları olabilir ama ülkenin uzun vadeli, gelecek nesillere bir gıda üretme kapasitesi gerekiyor. Artık stratejik bir sektör tarım.

Eğer çocuklarımızın, torunlarımızın bu ülkede yaşamasını istiyorsak, bunları yapmak zorundayız arkadaşlar.

Çünkü beton üstüne beton dikmeden yaşayabilirsiniz, ama gıda ve su olmadan yaşayamazsınız. Pandemiyle beraber ortaya çıktı bu. Herkes daha iyi anladı. İşte bu nedenle biz imar rantlarına dayalı bir ekonomik yapıyı terk edip, yüksek katma değerli sektörlerle dayanan güçlü, sürdürülebilir ve kapsayıcı bir büyüme modelini de hayata geçireceğiz.

Bu nedenle, imar rantlarına dayalı bir ekonomi yapısını terk edip, yüksek katma değerli sektörlerle dayanan "güçlü, sürdürülebilir ve kapsayıcı" büyüme modelini hayata geçireceğiz. Biz buna zaten ne diyoruz? DEVA ekonomisi diyoruz.

Bu noktada, tarımsal üretimin yanında sanayimizin güçlenmesini de çok önemsiyoruz.

Türkiye'nin, sanayimizi karanlığa gömen bu yönetim zihniyetiyle, bir adım dahi ileri gidemeyeceğinin bilincindeyiz. Daha yaşanmamıştır böyle bir şey. Fabrikaların doğal gazı, elektriği kesildi. Niye? "İran'dan gaz az geldi". İlk defa olmuyor ki bu. Yıllarca gördük bunu.

Kış sert olduğunda İran, gazı önce kendi vatandaşına kullanıyor, kalanını da Türkiye'ye gönderiyor. Yeni mi aklınız başınıza geliyor? Yeni mi oluyor bu, yok. Niye tedbir almıyorsunuz?

Sözleşme süresi dolan doğal gaz sözleşmelerini niye zamanında yenilemiyorsun? Niye daha fazla doğal gaz stoklama deposu yapmıyorsun? Mevcut, elindeki depoları niye tam doldurmadan kışa giriyorsun? Bu ortaya çıktı değil mi?

Stoklama depoları var tam doldurmamışlar. "Ee kış sert geçti, İran gazı kapattı, kusura bakmayın sanayinin elektriğini, gazını keseceğiz". Böyle bir şey var mı ya? Enerji tedarikinin böyle aksayabileceği ülkeye yatırım gelmez.

Çünkü en pahalı enerji, olmayan enerjidir. Hele hele sanayide bu kabul edilmez. Mümkün değil, kabul edilmez. Ülkeyi bu noktaya da getirdiler maalesef.

Sanayi üretimi ve ihracatı içinde, yüksek teknoloji ve yüksek katma değerli ürünlerin payını artırmak zorundayız.

İmalat sanayinde kullanılan, düşük ve orta düzey teknolojiyi haiz, şu anda ithal edilen o ara ürün ve hammaddeleri de yurt içinde üretmek için özel destek, teşvik programları da sağlayacağız.

İşletmelerin küresel değer zincirlerine entegrasyonunu ve dijital dönüşüme uyumunu hızlandırmak için her türlü desteği vereceğiz.

Çok fazla ve dağınık yapıda olan şu mevcut teşvik sistemini de sadeleştireceğiz.

Değerli arkadaşlar,

Şimdi sanayinin ve tarımın göz bebeği olan Bursa'ya, Nilüfer'e sormak istiyorum.

Üreten, zenginleşen, yüksek katma değerli ürünlerini dünyaya ihraç eden, yıldızlaşan bir Türkiye'ye hazır mısınız?

Türkiye'nin yıldızını DEVA Ekonomisi'yle beraber yeniden parlatmaya hazır mısınız?

Ülkemize yokluğu dayatanlara dur deyip, hep birlikte bolluk düzenini kurmaya hazır mısınız?

Bu güzel ülkemizi, gençlerin hayatlarını kurmak istedikleri özgür, zengin ve adil bir ülke yapmaya hazır mısınız?

Evet Nilüfer hazır, Bursa hazır, Türkiye'nin DEVA'sı hazır.

Hepinize çok teşekkür ediyorum.

Birinci Olağan Nilüfer İlçe Kongremizin hayırlara vesile olmasını diliyorum.